

ECOLOG

PROFIL OCUPAȚIONAL

(versiunea finală)

Descrierea ocupației: Practicanții unei astfel de ocupații oferă servicii de mediu, în domeniul protecției mediului. El lucrează în echipă cu biologi, chimiști, ingineri chimiști etc. pentru a controla, evalua și ameliora sursele de poluare. Poate face recomandări privind tehnologiile necesare unităților poluante pentru reducerea impactului acestora asupra factorilor de mediu.

Cod COR: 221114

A. Sarcini principale

Această componentă cuprinde acele sarcini aferente unei ocupații care au cea mai mare importanță pentru ocupația respectivă și permit diferențierea între o persoană cu performanțe ridicate în profesia respectivă (expert) și o persoană cu performanțe reduse (novice).

- Identifică surse de poluare pentru fiecare factor de mediu – apă, aer, sol;
- Dezvoltă programe de prelevare de apă, sol pornind de la obiectivele analizei;
- Stabilește puncte de prelevare, frecvența prelevării, ipotezele analizei;
- Colaborează cu ceilalți membri ai echipei (biolog, chimist) în procesul de analiză a elementelor prelevate;
- Realizează o evaluare a poluării, prin analiza impactului unor substanțe poluante asupra mediului (asupra factorilor biotici și abiotici);
- Evaluează riscul ecologic pentru fiecare factor poluant, cuantificând posibilele riscuri;
- Răspunde solicitării directe a unor beneficiari privind realizarea de bilanțuri de mediu (de ex. pentru unități poluante);
- Identifică pentru fiecare substanță poluantă analizată, studii de specialitate care să arate standardele în funcție de care se poate stabili nivelul de risc și impactul asupra mediului;
- Realizează, în lipsa unor studii existente, cercetări privind nivelul concentrațiilor substanțelor poluante și efectul lor;
- Consultă legislația în vigoare pentru a stabili gradul de respectare a normelor, pentru substanțele poluante evaluate;

- Calculează un interval de risc pentru fiecare factor analizat și realizează un raport pentru beneficiar;
- Recomandă măsuri de ameliorare/ eliminare a factorilor poluanți;
- Dezvoltă baze de date pe diferite domenii de mediu (de ex. surse poluante într-o anumită zonă, evoluția factorilor poluanți într-o anumită zonă);
- Oferă asistență pentru dezvoltarea de tehnologii conforme cu normele de protecția mediului (de ex. tehnologii de epurare a apei, de valorificare a deșeurilor);
- Oferă consultanță privind sistemul de management al calității al unei instituții, referitor la normele de protecția mediului;
- Studiază efectele densității populației, căderilor de precipitații, temperaturii și altitudinii asupra organismelor.

Ecologul care lucrează în instituții de control privind protecția mediului:

- *Controlează respectarea regulamentelor de control și prevenire a poluării*
- *Inspectează condițiile de funcționare în instituții și stabilește acordarea sau retragerea permiselor de funcționare*
- *Inițiază proceduri de închidere a locațiilor care violează regulile de mediu și sănătate*

B. Contextul muncii

Această componentă conține informațiile esențiale despre mediul în care practicanții unei ocupații își exercită activitățile menite să ducă la îndeplinire sarcinile aferente și eventualele riscuri la care aceștia se expun.

B₁. Mediul fizic

- Majoritatea activităților se desfășoară în spațiu neprotejat

B₂. Mediul socio-organizațional

- Cele mai multe sarcini sunt structurate și executate cu presiune de timp
- De obicei munca se desfășoară după un orar fix

B₃. Riscuri. Alte notificări speciale

- Nu este cazul

C. Nivelul de educație și calificare

Exercitarea oricărei ocupații necesită un anumit traseu de educație sau training finalizat printr-o calificare. Conform Cadrului European al Calificărilor (EQF) există 8 niveluri de calificare (N1-N8).

- Studii superioare (nivel licență)
- Nivel de calificare: N6

D. Cunoștințe și deprinderi

Cunoștințele colecții de informații relaționate, specifice unui domeniu. Ele sunt rezultatul învățării formale sau non/informale. Deprinderile sunt cunoștințele procedurale, adică blocuri de cunoștințe despre cum să faci o activitate (proceduri, strategii, tehnici), de regula cu o anumită unealtă.

Cunoștințe referitoare la:

- Biologie
- Chimie
- Siguranță
- Legislație

Tipuri de deprinderi

- Deprinderi folosite în învățare
- Deprinderi sociale
- Deprinderi de rezolvare de probleme
- Deprinderi tehnice

E. Aptitudinile

Aptitudinea reprezintă un set de procese cognitive, psihomotorii sau senzoriale necesare pentru a obține performanță într-o gamă de activități. Succesul în activitatea respectivă presupune pe lângă aptitudini, un set de cunoștințe dobândite printr-o rută educațională.

E1. Aptitudini cognitive

Aptitudine	Nivel de dezvoltare				
	1 (minim)	2 (mediu inferior)	3 (mediu)	4 (mediu superior)	5 (maxim)
1. Abilitatea generală de învățare				X	
2. Aptitudinea verbală			X		
3. Aptitudinea numerică				X	
4. Aptitudinea spațială				X	
5. Aptitudinea de percepție a formei			X		
6. Abilități funcționărești			X		
7. Rapiditatea în reacții				X	
8. Capacitatea decizională			X		

E2. Aptitudini psihomotorii (A_P), senzoriale (A_S) și fizice (A_F)

E2. Aptitudini psihomotorii

- Dexteritate manuală

E3. Aptitudini senzoriale

- Acuitate vizuală apropiată
- Claritate în vorbire

E4. Aptitudini fizice

- Rezistență fizică

F. Alte caracteristici

Cele mai importante caracteristici, altele decât cunoștințe, deprinderi și abilități (Knowledge, skills, abilities - KSA) sunt: interesele, surse ale satisfacției profesionale și caracteristicile de personalitate.

F1. Interese

Primele trei tipuri de interese în ordinea relevanței sunt:

I R S (investigativ, realist, social)

F2. Surse ale satisfacției profesionale

- Independența în muncă
- Realizare personală
- Promovare
- Varietatea sarcinilor
- Munca în echipă

F3. Caracteristici de personalitate

- Practicantul unei astfel de ocupații ar trebui să fie o persoană orientată spre acțiune, conștiincioasă și serioasă, riguroasă în realizarea sarcinilor. Capabilă să efectueze timp îndelungat același tip de sarcini, cu un bun echilibru emoțional.

G. Perspectiva pe piața muncii

Perspectiva pe piața muncii se referă la dinamica dezvoltării ocupației respective în raport cu ansamblul ocupațiilor prezente pe piață. Sunt utilizate trei categorii de notații care semnifică tot atâtea tendințe: creștere (dinamica ocupației e mai mare decât celelalte ocupații per ansamblu), stagnare (dinamica ei este similară cu a altor ocupații) și scădere (dinamica este sub nivelul ansamblului ocupațiilor).

- Creștere

H. Categoria de salarizare

Raportarea unui salariu la salariul minim pe economie este un indicator relativ constant și foarte informativ, independent de fluctuațiile salariale. Ca atare vom avea ocupații cu salariu minim și ocupații de n x salariul minim, unde n poate fi și un interval (ex. „2-4” x salariul minim).

(3-4) X Salariu minim pe economie

I. Ocupații similare

Sunt prezentate 2-5 ocupații care fac parte din aceeași grupă, conform opiniei specialiștilor.

- Consilier ecolog
- Inspector specialitate ecolog
- Referent de specialitate ecolog
- Inginer ecolog